

21. nedel'a C

*Vzpruňte ochabnuté ramená
a podlomené kolená! A kráčajte rovno,
aby sa chromý úd nevyklíbil,
ale aby sa uzdravil. (Hebr 12,12-13)*

Prvé čítanie

Kniha proroka Izaiáša 66,18-21

Toto hovorí Pán: "Poznám ich skutky a ich myšlienky. Prídem zhromaždiť všetky národy a jazyky. Prídu a uvidia moju slávu. A urobím na nich znamenia a niektorých z tých, čo sa zachránili, pošlem k národom Taršiša, Púlu a Lúdu, Mešecha a Rošu, Tubala a Javana, k ďalekým ostrovom, ktoré nepočuli o mne a nevideli moju slávu.

Národom budú ohlasovať moju moc a všetkých vašich bratov zo všetkých národov privedú ako dar pre Pána, na koňoch, vozoch a nosidlách, na muliciach a na ťavách na moju svätú horu do Jeruzalema, hovorí Pán, tak, ako synovia Izraela prinášajú dary do Pánovho domu v čistých nádobách. A vyberiem si aj z nich kňazov a levitov," hovorí Pán.

Druhé čítanie

List Hebrejom 12,5-7.11-13

Bratia a sestry, zabudli ste na napomenutie, ktoré sa vám ako synom prihovára: "Syn môj, nepohrdaj Pánovou výchovou, ani neochabuj, keď ťa karhá. Lebo koho Pán miluje, toho tresce, šľahá každého, koho uznáva za syna."

To, čo znášate, je na vašu nápravu. Boh s vami zaobchádza ako so synmi. A ktorého syna by otec nekarhal?

Isteže, kým prísna výchova trvá, nezdá sa radostná, ale bolestná. No tým, čo touto školou prešli, prinesie ovocie: pokoj a spravodlivosť.

Preto vzpruňte ochabnuté ramená a podlomené kolená! A kráčajte rovno, aby sa chromý úd nevyklíbil, ale aby sa uzdravil.

Evanjelium

Lukáš 13,22-30

Ježiš prechádzal cez mestá a dediny a cestou do Jeruzalema učil.

Ktosi sa ho spýtal: "Pane, bude málo tých, čo dosiahnu spásu?"

On im odpovedal: "Usilujte sa vojsť tesnou bránou. Lebo hovorím vám, mnohí budú chcieť vojsť, a nebudú môcť. Keď Pán domu vstane a zamkne dvere,

ostanete vonku. Začnete klopať na dvere a volať: 'Pane, otvor nám!' No on odpovie: 'Neviem, odkiaľ ste!' Vtedy začnete hovoriť: 'S tebou sme jedli a pili a na našich uliciach si učil.'

Ale on vám odpovie: 'Neviem, odkiaľ ste. Odíd'te odo mňa, všetci páchatelia neprávosti.'

Tam bude plač a škripanie zubami, až uvidíte, že Abrahám, Izák a Jakub i všetci proroci sú v Božom kráľovstve, a vás z neho vyhodili.

A prídu od východu i západu, od severu i juhu a budú stolovať v Božom kráľovstve. Áno, poslední budú prvými, a prví budú poslednými."

Na zamyslenie

Teraz, keď k dosiahnutiu dobrej výchovy sa už nepoužíva bitka, predkladá nám druhé čítanie niečo silné. Pohoršujúco pôsobiaci text nesmie byť však vôbec čítaný očami dnešnej pedagogiky, ale má byť chápaný na základe vtedajšej doby tak, ako má byť tiež chápané porekadlo, ktoré je, dúfajme, z pedagogického hľadiska konečne už zamietnuté: "Koho Boh miluje, toho krížom navštevuje ..." Text sa dotýka základnej otázky: "prečo nás dobrý Boh necháva trpieť?" V období prenasledovania kresťanov sa kladie pre adresátov Listu Hebrejom otázka o zmysle utrpenia práve tak, ako si kladie túto otázku aj dnes každý, kto je prenasledovaný, postihnutý existenciálnou núdzou a veľkým trápením, často nevinne. Je to pravdepodobne najťažšia otázka viery, ktorá sa dotýka temnej stránky, tajomstva, dotýka sa toho Božieho nepochopiteľného a nevysvetliteľného. Nárek celého ľudstva je koncentrovaný do jedného malého slovička "prečo". Na tomto mieste sa zdá, že autor Listu Hebrejom sa chce pustiť do vysvetlenia a to tak, že sa pokúša vzťah medzi Bohom a človekom porovnať so vzťahom medzi otcom a synom. Snaží sa vysvetliť tento vzťah pomocou jemu dôverne známej tradície a skúsenosti každodenného života.

Centrálna téma dnešného čítania je otázka, ako má človek zaobchádzať s utrpením. Na tieto "prečo" – otázky dostávame odpovede v tých najzriedkavejších prípadoch, situáciách. Ľudia, ktorí (veľmi často tú najťažšiu) núdzu víťazne zdolali, vedia, že ide predovšetkým o vytrvanie a zdolanie tých životných situácií, v ktorých naozaj prežívame, dostávame bitku, t.j. "sme vychovávaní". Toto vytrvanie neznamená v žiadnom prípade rezignáciu. Biblia sama nás povzbudzuje, ako to bolo v mnohých ľudských osudoch, sťažovať sa Bohu, vyčítať mu, brániť sa a bojovať s ním (Jób), hádať sa s ním o zmysle a nezmysle bolesti. Vážne bratý boj nenecháva človeka samozrejme bez jaziev, dostane však späť požehnanie (Jakub!). Lebo tam, kde sa podarí opäť otvoriť zovretú päsť, uvoľniť zovretie, zmieriť sa s bolestivou situáciou a naučiť sa žiť s bolesťou, tam sa udeje zmena, obrátenie a uzdravenie – uzdravenie nie v zmysle vedieť vrátiť späť to, čo bolo, nemusí to byť bezpodmienečne v zmysle telesnej nedotknuteľnosti, ale znamená to stať sa uzdraveným vo svojej celistvosti. To učí žiť zmysluplne, byť zmierený v tých a s tými ťažkými a bolestivými situáciami. Ovocím takéhoto vytrvania je dar vnútorného pokoja.

V stave ľahostajnosti, rezignácie a pri strate odvahy nás chcú povzbudiť posledné dva verše prvého čítania, a to vzoprieť sa voči vnútorným a vonkajším tlakom a vytrvať v životných skúškach. Takýmto spôsobom sa ochromenie môže uzdraviť. Ten, kto sa stále pokúša vyhnúť strastiplným životným skúsenostiam alebo ich potláča, riskuje to, že na konci života, keď nám naše posledné a neodvolateľné rozhodnutie nedá už žiadnu možnosť úniku, nájde len veľmi ťažko tú úzku bránu, cez ktorú musí každý prejsť.

"Len čo sa vydáme na cestu, horizont nám otvorí svoje hranice." Vydať sa na cestu, byť v pohybe je vždy znakom hľadania, bojovania, života. Šťastie a zmysel nenájdeme až na konci ulice, ale už počas hľadania, počas putovania a to v malých mozaikových kamienkoch pozdĺž cesty. Na konci bude jeho celkový obraz pestrý a bude krásne žiariť.